Lietas Nr. 115033013
Lietas arhīva Nr. 1-0330-13/2

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Jelgavā 2013.gada 4.decembrī

Jelgavas tiesa šādā sastāvā:

tiesnese Iveta Salaka, rakstveida procesā izskatīja administratīvā pārkāpuma lietu, kurā tiesvedība ierosināta sakarā ar /pers. B/ sūdzību par Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka J.Streļčenoka 2013.gada 16.augusta lēmuma *„Par apstrīdēto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītāja vietnieka p.i. 2013.gada 9.jūlija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/70”* atcelšanu.

Aprakstošā daļa

[1] 2013.gada 28.jūnijā Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas galvenais speciālists V.Platkovs/pers. B/ sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu RD 001561 (turpmāk- Protokols) par to, ka Jelgavas pilsētas domes deputāts /pers. B/, realizējot valsts amatpersonas *Republikas pilsētas domes un novada domes deputāta statusa likuma* 9.panta pirmās daļas 5. un 6.punktā noteiktās pilnvaras, proti, kā Jelgavas pilsētas domes deputāts pieprasot (2012.gada 1.jūlijā un 2012.gada 4.jūlijā) informāciju no Jelgavas 4.vidusskolas un Jelgavas pilsētas bāriņtiesas, veica tādas ar valsts amatpersonas amata pienākumiem saistītas darbības, kurās bija personiski ieinteresēts, interešu konflikta situācijā un neievēroja likuma *„Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”* 11.panta pirmajā daļā noteikto aizliegumu.

Tāpat protokolā norādīts, ka Jelgavas pilsētas domes deputāts /pers. B/ rakstveidā nav sniedzis informāciju Jelgavas pilsētas domei par savu personisko ieinteresētību, 2012.gada 1.jūlijā un 2012.gada 4.jūlijā pieprasot informāciju no Jelgavas 4.vidusskolas un Jelgavas pilsētas bāriņtiesas, tādējādi /pers. B/ nav ievērojis likuma *„Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā”* 21.panta pirmās daļas 1.punktā noteikto pienākumu.

Šādas /pers. B/darbības kvalificētas kā Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk - Latvijas APK) $166.^{29}$ pantā un $166.^{30}$ pantā paredzētie administratīvie pārkāpumi.

Ar Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja (turpmāk- KNAB vai Iestāde) Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītājas vietnieka pienākumu izpildītāja V.Platkova 2013.gada 9.jūlija lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/70 (turpmāk- Sākotnējais lēmums) /pers. B/ par Latvijas APK $166.^{30}$ pantā paredzēto administratīvo pārkāpumu uzlikts naudas sods Ls 65 apmērā, bet pēc Latvijas APK $166.^{29}$ panta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā izbeigta saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 1.punktu.

Par Sākotnējo lēmumu /pers. B/ 2013.gada 17.jūlijā iesniedza sūdzību Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšniekam.

[2] Iestādes priekšnieks J.Streļčenoks, izskatot /pers. B/ sūdzību par Sākotnējo lēmumu, 2013.gada 16.augustā pieņēma lēmumu *„Par apstrīdēto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītāja vietnieka p.i. 2013.gada 9.jūlija lēmumu administratīvajā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/70”* (turpmāk- Lēmums), ar kuru Sākotnējo lēmumu atstāja negrozītu un /pers. B/ sūdzību noraidīja.

Lēmums pamatots ar turpmāk minēto:

[2.1.] Ievērojot /pers. B/ sūdzībā norādīto un Sākotnējā lēmumā konstatēto, Iestāde uzskata, ka lietā ir strīds par to, vai /pers. B/, 2012.gada 1. un 4.jūlijā sagatavojot pieprasījumu Jelgavas pilsētas bāriņtiesai un Jelgavas 4.vidusskolai un izmantojot minēto institūciju sniegto informāciju SIA „Akvamarins” interesēs (pildot tā pilnvarojumu un iesniedzot 2012.gada 18.jūlijā iesniegumu Jelgavas prokuratūrā un 2012.gada 10.augustā pieteikumu Jelgavas tiesā ar mērķi panākt SIA „Akvamarins” labvēlīgu lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā), ir realizējis Jelgavas pilsētas domes deputāta pilnvaras vai, atbilstoši Sākotnējā lēmumā norādītajam, veica tādas ar valsts amatpersonas amata pienākumiem saistītas darbības, kurās bija personiski ieinteresēts un tādējādi atradās interešu konflikta situācijā.

[2.2.] Iestāde secina, ka saskaņā ar Republikas pilsētas domes un novada domes deputāta statusa likuma 10.panta 2.punktā

noteikto, /pers. B/, pildot pašvaldības domes deputāta amata pienākumus, bija pienākums izskatīt no SIA „Akvamarins" 2012.gada 14.jūnijā saņemto iesniegumu.

Izvērtējot to, vai pašvaldības domes deputāta /pers. B/ pieprasījumi ir sagatavoti, lai sniegtu atbildi uz saņemto SIA „Akvamarins" iesniegumu, vai, ņemot vērā SIA „Akvamarins" 2012.gada 1.jūlija pilnvarojumu, lai pārstāvētu minētās kapitālsabiedrības intereses administratīvajās iestādēs, tiesās, valsts policijā un prokuratūrā, lestāde konstatēja, ka no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem izriet, ka /pers. B/ uz deputāta pieprasījumiem sniegtās Jelgavas pilsētas bāriņtiesas un Jelgavas 4.vidusskolas atbildes ir izmantojis, lai, pārstāvot SIA „Akvamarins" intereses, vērstos Jelgavas prokuratūrā un Jelgavas tiesā.

[2.3.] Pašvaldību kompetencē ir risināt jautājumus, kas saistīti ar visas attiecīgās administratīvās teritorijas pārvaldīšanu, tomēr vienlaikus lestāde Lēmumā konstatē, ka nedz likums „Par pašvaldībām", nedz arī Republikas pilsētas domes un novada domes deputāta statusa likums nedeleģē pašvaldības domes deputātu pārstāvēt kādas konkrētas fiziskas vai juridiskas personas intereses noteiktu jautājumu risināšanā administratīvajās iestādēs, tiesās, tajā skaitā arī valsts policijā un prokuratūrā.

Republikas pilsētas domes un novada domes deputāta statusa likums nosaka republikas pilsētas domes un novada domes deputātu tiesības un pienākumus, kā arī garantijas, kas nodrošina šo tiesību un pienākumu realizāciju (likuma 1.pants). No minētā likuma 5. un 8.panta izriet, ka minētajā likumā noteiktās pilnvaras un tiesības (tajā skaitā, tiesības sniegt priekšlikumus un pieprasījumus uzņēmumu un iestāžu amatpersonām un pieprasīt attiecīgajām amatpersonām, lai tās novērš likumpārkāpumus un sauc vainīgās personas pie likumā paredzētās atbildības) pašvaldības deputāts var realizēt tikai veicot savus deputāta pienākumus.

Līdz ar to lestāde piekrīt /pers. B/ sūdzībā norādītajam, ka Republikas pilsētas domes un novada domes deputāta statusa likums nepiešķir pašvaldības domes deputātam pārstāvēt savus vēlētājus civilprocesā vai administratīvajā procesā, bet nepiekrīt sūdzībā norādītajam, ka šādu tiesību neparedzēšana ir uzskatāma par normatīvo aktu pārkāpumu. Publiskajās tiesībās darbojas princips, ka ir atļauts tikai tas, kas ir noteikts normatīvajos aktos. Tādējādi, ja normatīvie akti neparedz iespēju pašvaldības domes deputātam pārstāvēt vēlētāju intereses administratīvā procesa vai civilprocesa ietvaros, tas nav uzskatāms par normatīvo aktu pārkāpumu.

Vienlaikus lestāde konstatēja, ka /pers. B/ kā jurists, pārstāvot SIA „Akvamarins" intereses un iesniedzot prasības pieteikumu tiesā par Valsts policijas Zemgales reģiona pārvaldes (turpmāk – VP Zemgales RP) Jelgavas iecirkņa amatpersonas 2012.gada 13.jūnija lēmuma atcelšanu, pielikumā ir pievienojis Jelgavas pilsētas bāriņtiesas un Jelgavas 4.vidusskolas atbildes vēstules uz deputāta /pers. B/ 2012.gada 1. un 4.jūlija pieprasījumiem. Līdz ar to lestāde konstatēja, ka jurists /pers. B/, pārstāvot SIA „Akvamarins" intereses un sagatavojot pieteikumu tiesai, ir ieguvis un izmantojis informāciju, kas tika sniegta valsts amatpersonai /pers. B/ kā pašvaldības domes deputātam.

[2.4.] Izvērtējot SIA „Akvamarins" 2012.gada 1.jūlija pilnvaras saturu kopsakarā ar Civillikuma normām, kas reglamentē pilnvarojuma līguma noteikumus, lestāde secināja, ka minētā pilnvara, ar ko SIA „Akvamarins" pilnvaroja juristu /pers. B/ pārstāvēt SIA „Akvamarins" intereses administratīvajās iestādēs un visu instanču tiesās, tajā skaitā arī valsts policijā un prokuratūrā, pēc būtības saskaņā ar Civillikuma 2289.pantā noteikto ir pilnvarojuma līgums, uz kuru attiecināmi Civillikuma 18.nodaļas 1.apakšnodaļas noteikumi.

Saskaņā ar Civillikuma 2311.pantā noteikto puses (pilnvarnieks un pilnvarotājs) var vienoties, kādos gadījumos ir maksājama atlīdzība. Līdz ar to minētajā gadījumā, lai atzītu, ka /pers. B/ uzdevumu SIA „Akvamarins" interesēs ir veicis pamatojoties uz pilnvarojuma līgumu, nav izšķirošas nozīmes tam, vai /pers. B/ ir vai nav saņēmis atlīdzību par minētajām darbībām.

[2.5.] Ņemot vērā likuma *„Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā"* 11.panta pirmajā daļā un 1.panta 5.punktā noteikto, Lēmumā secināts, ka valsts amatpersonai, veicot amata pienākumus, ir pienākums atturēties no tādu ar valsts amatpersonas amatu saistītu darbību veikšanas, kurās valsts amatpersona ir personiski vai mantiski ieinteresēta, pretējā gadījumā rēķinoties ar administratīvās atbildības iestāšanos.

Ievērojot Lēmumā konstatēto, ka /pers. B/ SIA „Akvamarins" intereses, pamatojoties uz 2012.gada 1.jūlija pilnvarojumu, ir pārstāvējis kā fiziska persona – jurists, ka normatīvajos aktos pašvaldības domes deputātam nav noteiktas tiesības pārstāvēt atsevišķas fiziskas vai juridiskas personas konkrētu jautājumu risināšanā civilprocesā vai administratīvajā procesā, un ņemot vērā to, ka par pilnvarojuma izpildi noteiktā apjomā ir atbildīgs pilnvarnieks, lestāde secināja, ka /pers. B/ kā SIA „Akvamarins" pilnvarnieks bija ieinteresēts attiecīgajā gadījumā panākt pilnvarotājam – SIA „Akvamarins" labvēlīgu lēmumu – administratīvā soda atcelšanu.

[2.6.] lestāde ir ņēmusi vērā Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta atziņas, ka katrā konkrētajā gadījumā uzraugošajai institūcijai ir ne tikai jākonstatē valsts amatpersonas lēmuma attiecībā uz sevi pieņemšanas fakts, bet arī jāizvērtē iespējamā valsts amatpersonas personiskā vai mantiskā interese attiecīgā lēmuma pieņemšanā *(skatīt 2008.gada 23.oktobra spriedumu lietā Nr. SKA-456/2008 [11.punkts])*. Savukārt 2009.gada 26.marta spriedumā lietā *Nr. SKA-68/2009 [12.punkts]* Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments ir secinājis, ka, lai atzītu, ka pieteicējs ir atradies interešu konflikta situācijā, nepieciešams izvērtēt, vai pieteicēja kā amatpersonas un pieteicēja personiskās un mantiskās intereses ir saskārušās.

Ņemot vērā, ka pilnvarniekam – /pers. B/ ir jādarbojas pilnvarotāja SIA „Akvamarins" interesēs un /pers. B/ kā SIA „Akvamarins" pilnvarotā persona, iesniedzot Jelgavas tiesā pieteikumu par VP Zemgales RP Jelgavas iecirkņa amatpersonas lēmuma atcelšanu, ir rīkojies kā SIA „Akvamarins" pilnvarotā persona, nevis kā pašvaldības domes deputāts, lestāde uzskata, ka 2012.gada 1. un 4.jūlijā sagatavojot deputāta pieprasījumus Jelgavas pilsētas bāriņtiesai un Jelgavas 4.vidusskolai un uz tiem sniegtās atbildes izmantojot, lai vērstos tiesā, ar mērķi panākt SIA „Akvamarins" labvēlīgu lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, ir saskārušās /pers. B/ valsts amatpersonas un personiskās intereses. Līdz ar to lestāde uzskata, ka Sākotnējā lēmumā pamatoti konstatēts, ka /pers. B/ tādējādi veica ar valsts amatpersonas amatu saistītas darbības, kurās bija personiski ieinteresēts un atradās interešu konflikta situācijā, neievērojot likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 11.panta pirmajā daļā noteikto un līdz ar to pamatoti saukts pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 166.^{30}panta.

[2.7.] Izvērtējot administratīvā pārkāpuma lietu un sūdzībā minēto, lestāde konstatēja, ka pieņemot Sākotnējo lēmumu un nosakot /pers. B/ soda apmēru attiecībā uz tajā konstatēto /pers. B/ pieļauto pārkāpumu, Sākotnējā lēmumā ir izvērtēts un ņemts vērā izdarītā pārkāpuma raksturs, pārkāpēja personība viņa vainas pakāpe, mantiskais stāvoklis, atbildību mīkstinoši un pastiprinoši apstākļi.

Lēmumā secināts, ka /pers. B/ ar savu rīcību, veicot valsta amatpersonas amata pienākumus interešu konflikta situācijā, ir radījis sabiedrības šaubas par valsts amatpersonas darbības objektivitāti un neitralitāti, nodarot kaitējumu valsts pārvaldes darbībai kopumā, savu vainu nav atzinis un piemērotais naudas sods ir noteikts tuvu minimālajai robežai, tādējādi Sākotnējais lēmums daļā par naudas soda uzlikšanu Ls 65,- apmērā ir pamatots un samērīgs.

[2.8.] Ņemot vērā, ka /pers. B/ nav pārsūdzējis Sākotnējo lēmumu daļā, ar kuru saskaņā ar Latvijas APK 239.panta 1.punktu ir izbeigta lietvedība par neziņošanu par atrašanos interešu konflikta situācijā, šajā daļā lestāde to nepārskatīja, atzīstot to par tiesisku un pamatotu.

Iestādes Lēmums pamatots ar Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja likuma 4.panta trešās daļas 7.punktu, Latvijas APK 286 pantu un 287.panta pirmās daļas 1.punktu.

[3.] 2013.gada 28.augustā Jelgavas tiesā saņemta /pers. B/ sūdzība, kurā norādīts, ka Lēmums tiek pārsūdzēts pilnā apjomā un lūgts atcelt Iestādes Lēmumu kā prettiesisku, nelikumīgu un juridiski nepamatotu, kā arī piedzīt no Iestādes samaksāto valsts nodevu Ls 20 apmērā un pārskaitīt to uz viņa kontu.

Ar Jelgavas tiesas tiesneses 2013.gada 10.septembra lēmumu /pers. B/ sūdzība atstāta bez virzības, nosakot termiņu lēmumā minēto trūkumu novēršanai līdz 2013.gada 10.oktobrim.

2013.gada 2.oktobrī Jelgavas tiesā saņemti /pers. B/ sūdzības precizējumi, ar kuriem novērsti Jelgavas tiesas tiesneses 2013.gada 10.septembra lēmumā minēti trūkumi.

Ar Jelgavas tiesas tiesneses 2013.gada 14.oktobra lēmumu ierosināta tiesvedība par Iestādes Lēmuma atcelšanu.

/pers. B/ sūdzība un sūdzības precizējumi ir pamatoti ar šādiem argumentiem.

[3.1.] 2012.gada 1. un 4.jūlijā pieprasot informāciju un dokumentus no Jelgavas pilsētas bāriņtiesas un Jelgavas pilsētas domes Jelgavas 4.vidusskolas, sūdzības iesniedzējs rīkojās kā valsts amatpersona, izskatot SIA „Akvamarins" 2012.gada 14.jūnijā saņemto iesniegumu un realizējot nepilngadīgā /pers. N/ pārkāpto tiesību aizsardzību „Bērnu tiesību aizsardzības likuma" 5.panta pirmās daļas 3.punkta ietvaros.

KNAB priekšnieks, pieņemot Lēmumu nav izvērtējis viņa rīcību kontekstā ar „Bērnu tiesību aizsardzības likuma" 5.panta pirmās daļas 3.punktu, kā rezultātā netika ievērots objektīvās izmeklēšanas princips.

Piekrīt KNAB priekšnieka atsaucei uz publisko tiesību doktrīnu: „ir atļauts tikai tas, kas ir noteikts normatīvajos aktos", tomēr no Lēmuma satura secināms, ka šo principu KNAB priekšnieks attiecina tikai uz pašvaldības deputāta rīcību. Savukārt deputāta motīvi atklāt VP Zemgales RP amatpersonu nelikumīgu rīcību un bērna tiesību aizskārumu, netika vērtēti atbilstoši Latvijas APK 237.panta prasībām.

[3.2.] Lēmumā norādīts, ka /pers. B/ 2012.gada 24.janvārī reģistrējās Valsts ieņēmumu dienestā (turpmāk- VID), kā saimnieciskās darbības veicējs (juridisko pakalpojumu sniegšana). 2013.gada 1.martā viņš saskaņā ar LR normatīvo aktu prasībām iesniedza VID gada ienākumu deklarāciju par 2012. saimniecisko gadu. No deklarācijas secināms, ka viņa ienākumi no saimnieciskās darbības ir negatīvi un sastāda LVL 6125,55, kas apstiprina viņa apgalvojumu, ka izpildot SIA „Akvamarins" pilnvarojumu, materiālu labumu nav guvis. Tāpat no bankas konta izraksta secināms, ka 2012.gadā viņš no SIA „Akvamarins" ieņēmumus nav guvis.

[3.3.] Neiztur kritiku Lēmumā minētais apgalvojums, ka *„pašvaldību kompetencē ir risināt jautājumus, kas saistīti ar visas attiecīgās administratīvās teritorijas pārvaldīšanu"*. Uzskata, ka viņam kā Jelgavas pilsētas domes deputātam, konstatējot bērna tiesību pārkāpumu pazīmes, bija pienākums iesaistīties likumpārkāpuma novēršanā, ar ko izpildījis savu ar likumu uzlikto pienākumu.

[3.4.] Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija 2013.gada 15.martā pasludināja spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr.131022812, kurā norādīts, ka saskaņā ar Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu valsts amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. Tātad gan likumdevējs, gan tiesa prezumēja, ka valsts amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu.

Lietā nav pierādījumu (dokumenti, liecinieku liecības), ka /pers. B/, reaģējot uz SIA „Akvamarins" 2012.gada 14.jūnija iesniegumu, rīkojās personiski vai mantiski ieinteresēts. /pers. B/ rīkojās atbilstoši Republikas pilsētas domes un novada domes deputāta statusa likuma 9.panta 5., 6.punktiem, Bērnu tiesību aizsardzības likuma 5.panta pirmās daļas 3.punkta un Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtās daļas prasībām.

Likuma „Par tiesu varu" 16.panta trešajā daļā noteikts, ka *„likumā noteiktajā kārtībā spriedums ir saistošs tiesai, izskatot citas lietas, kas saistītas ar šo lietu"*.

KNAB priekšnieks, pieņemot Lēmumu, ignorēja likuma „Par tiesu varu" 16.panta ceturtās daļas un Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtās daļas prasības.

[3.5.] Administratīvā procesa likuma 15.panta astotā daļa nosaka, ja konstatē pretrunu starp vienāda juridiska spēka ārējiem normatīvajiem aktiem, piemēro jaunāko ārējo normatīvo aktu. Noteicošs ir ārējā normatīvā akta pieņemšanas datums.

Gan Valsts pārvaldes iekārtas likums, gan likums „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā", kuru, kā uzskata KNAB priekšnieks, viņš ir pārkāpis, ir speciālās tiesību normas. Likums „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" tika pieņemts 2002.gada 25.aprīlī, savukārt Valsts pārvaldes iekārtas likums tika pieņemts 2002.gada 6.jūnijā, t.i., šī tiesību norma ir jaunāka par to, uz kuru pamata tika pieņemts Lēmums.

Sūdzības precizējumos /pers. B/ papildus norāda, ka Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturtā daļa ir imperatīva tiesību norma, bet Administratīvā procesa likuma 15.panta astotā daļa nosaka tiesību normu piemērošanas principu. KNAB priekšnieks, pieņemot Lēmumu, ir pārkāpis Valsts pārvaldes iekārtas likuma 10.panta ceturto daļu, kura prezumē viņa nevainīgumu, un Administratīvā procesa likuma 15.panta astoto daļu.

[3.6.] Administratīvā procesa likuma 150.panta pirmā daļa uzliek par pienākumu lestādei pierādīt apstākļus, uz kuriem tā atsaucas. Sūdzības iesniedzējs uzskata, ka lēmums ir pilns ar KNAB priekšnieka subjektīviem pieņēmumiem un apgalvojumiem, kuri nav pierādīti dokumentāli vai ar liecinieku liecībām. Lēmuma saturs pārpildīts ar vārdiem „uzskatu", „secinu", kas nevar kalpot par pierādījumu.

Sūdzības iesniedzēja vaina iespējama administratīvajā pārkāpumā Lēmumā nav pierādīta, bet ir balstīta uz KNAB amatpersonu subjektīvajiem pieņēmumiem, kas ir pretrunā ar Administratīvā procesa likuma 150.panta prasībām un Latvijas Republikas Satversmes 92.pantu.

Sūdzības precizējumos /pers. B/ norāda, ka atbilstoši Latvijas Republikas Satversmes 92.pantā nostiprinātajai nevainīguma prezumpcijai, jāpierāda ir personas vaina pārkāpuma izdarīšanā, nevis nevainīgums. Proti, nevainīgums tiek prezumēts, ja nav pierādījumu par pretējo.

/pers. B/ iespējamais administratīvais pārkāpums nav pierādīts atbilstoši Latvijas APK 243. un 243.^{1} panta prasībām. KNAB priekšnieks, pieņemot Lēmumu atstāt negrozītu Sākotnējo lēmumu, ir rīkojies prettiesiski, jo Sākotnējais lēmums ir sastādīts pārkāpjot Latvijas APK 243.^{1}panta 2., 3., 4., 5., 6., 7., 8.punktus.

Pieņemot Lēmumu KNAB priekšnieks ir pārkāpis Latvijas APK 272.pantu, kas noveda pie prettiesiska lēmuma pieņemšanas. Lietā nav gūti pierādījumi, ka /pers. B/ ir izdarījis administratīvo pārkāpumu. Lietā nav pierādījumu, ka /pers. B/ ir vainīgs iespējama administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. /pers. B/ nevar saukt pie administratīvās atbildības, jo ir iestājies Latvijas APK 37.panta 4.daļā noteiktais noilgums. Lietā nav pierādījumu, ka iespējama administratīvā pārkāpuma izdarīšanas rezultātā ir nodarīts mantisks zaudējums.

Gan Augstākās tiesas Senāta, gan zemāko instanču tiesu praksē un tiesību zinātnē atzīts, ka objektīvās izmeklēšanas princips kā viens no administratīvā procesa procesuālajiem pamatprincipiem piemērojams ne tikai administratīvajā procesā tiesā, bet arī administratīvajā procesā iestādē.

KNAB priekšnieks Lēmumā, pretēji Augstākās tiesas Senāta un citu zemāko instanču tiesu praksei, aplami apgalvo, ka objektīvās izmeklēšanas princips KNAB kā iestādei nav saistošs. KNAB priekšniekam, pieņemto Lēmumu, bija pienākums nodrošināt objektīvās izmeklēšanas principa ievērošanu, kas netika izpildīts un noveda pie prettiesiska Lēmma pieņemšanas.

[3.7.] Sūdzības iesniedzēja iespējamam pārkāpumam ir iestājies noilgums saskaņā ar Latvijas APK 37.panta ceturtās daļas prasībām, kas nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeidz, ja deviņu mēnešu laikā no administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas dienas nav pieņemts lēmums par soda piemērošanu. Lietvedība tika uzsākta 2012.gada augustā, bet KNAB amatpersona - galvenais speciālists V.Platkovs administratīvā pārkāpuma protokolu sastādīja 2013.gada 28.jūnijā, t.i. 10 mēnešu laikā pēc lietvedības uzsākšanas.

Pieņemot Lēmumu KNAB priekšnieks pārkāpa Latvijas APK 37.panta ceturto daļu, kas noveda pie prettiesiska Lēmuma pieņemšanas.

[3.8.] Pamatojoties uz Administratīvā procesa likuma 125.panta ceturto daļu un Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu „Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" 8.punktu, lūdz pieņemt lēmumu par samaksātās valsts nodevas atmaksu LVL 20 apmērā.

[4] Iestāde rakstveida paskaidrojumā tiesai /pers. B/ sūdzībā norādītos argumentus uzskata par nepamatotiem un papildus Lēmumā minētajam, norāda sekojošus argumentus.

[4.1.] Attiecībā uz sūdzības iesniedzēja 3.6.apakšpunktā norādītajiem argumentiem Iestāde norāda, ka izvērtējot /pers. B/ sūdzībā minēto un administratīvā pārkāpuma lietā esošos pierādījumus, /pers. B/ kā Jelgavas pilsētas domes deputāts tika saukts pie administratīvās atbildības par to, ka 2012.gada 1.un 4.jūlijā kā pašvaldības domes deputāts, pieprasot informāciju no Jelgavas 4.vidusskolas un Jelgavas bāriņtiesas un izmantojot minēto informāciju SIA „Akvamarins" interesēs, pildot tās pilnvarojumu un iesniedzot iesniegumu prokuratūrā un pieteikumu Jelgavas tiesā ar mērķi panākt SIA „Akvamarins" labvēlīgu lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, veica tādas ar valsts amatpersonas amata pienākumiem saistītas darbības, kurās bija personiski un mantiski ieinteresēts, atradās interešu konflikta situācijā un neievēroja likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 11.panta pirmajā daļā noteikto.

/pers. B/ vaina minētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā ir pierādīta ar SIA „Akvamarins" 2012.gada 7.septembra vēstuli, Jelgavas pilsētas bāriņtiesas vēstuli Nr.1-16/AJP-102jur, Jelgavas 4.vidusskolas 2012.gada 6.septembra vēstuli Nr.1-10/123,

Jelgavas tiesas 2012.gada 7.septembra vēstuli Nr.1-18/347. Turklāt, vērtējot /pers. B/ rīcības atbilstoši likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" 11.panta pirmās daļas prasībām, tika ņemts vērā likuma „Par pašvaldībām" un Republikas pilsētas domes un novada domes deputāta statusa likuma normas, kas nosaka deputāta pilnvarojumu apjomu, kā arī Civillikuma normas par pilnvarojuma līgumu.

Izvērtējot minētajos dokumentos un normatīvajos aktos noteiktās ziņas, Iestādes priekšnieks atzina, ka minētie pierādījumi ir pietiekami, ticami un attiecināmi, lai atzītu tos par pietiekamiem /pers. B/ izdarītā administratīvā pārkāpuma pierādīšanā.

Līdz ar to /pers. B/ sūdzībā norādītais, ka Iestādes priekšnieks, pieņemot Lēmumu, ir pārkāpis Latvijas APK 243.^{1} panta prasības, nenorādot uz konkrētiem pierādīšanas līdzekļiem, kuri bija Iestādes vai /pers. B/ rīcībā, bet, kuri netika vērtēti un ņemti vērā konstatējot /pers. B/ administratīvo pārkāpumu, nav pamatots. Turklāt no Latvijas APK 243.^{1} panta neizriet, ka Iestādei (amatpersonai), izskatot iespējamo personas izdarīto administratīvo pārkāpumu, ir pienākums pielietot visus minētajā tiesību normā norādītos pierādīšanas līdzekļus, lai atzītu, ka persona ir vainīga attiecīgā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

[4.2.] Attiecībā par sūdzības iesniedzēja argumentiem daļā par administratīvās atbildības noilguma iestāšanos, kas norādīti šā sprieduma 3.7 apakšpunktā, Iestāde norāda, ka saskaņā ar Latvijas APK 37.panta trešajā daļā noteikto, šādā gadījumā ir jākonstatē, kad Iestāde /pers. B/ administratīvo pārkāpumu ir atklājusi.

Kā norādījis Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departaments 2009.gada 2.marta spriedumā lietā Nr. SKA-6/2009, ziņu saņemšana par administratīvo pārkāpumu var būt pietiekama, lai sāktos noilguma termiņš tikai tad, ka šīs ziņas ir nostiprinātas noteiktā procesuālā formā. Administratīvo pārkāpumu lietvedībā šī forma ir administratīvā pārkāpuma protokols vai lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības ierosināšanu. Tādējādi jēdziens „atklāšanas diena" ir tulkojams kā diena, kad iestāde sastādījusi administratīvā pārkāpuma protokolu vai pieņēmusi lēmumu uzsākt administratīvā pārkāpuma lietvedību.

/pers. B/ administratīvais pārkāpums ir atklāts 2012.gada 10.oktobrī, kad rezolūcijas veidā uz Iestādes Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas amatpersonas 2012.gada 10.oktobra ziņojuma Nr.14-5/118 tika uzsākta lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā, nevis 2012.gada augustā, kā to savā sūdzībā norāda /pers. B/.

Lēmums par /pers. B/ saukšanu pie administratīvās atbildības par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā pēc Latvijas APK 166.^{30}.panta un sodīšanu ar naudas sodu Ls 65 apmērā pieņemts 2013.gada 9.jūlijā. Līdz ar to, Iestāde ir ievērojusi Latvijas APK 37.panta ceturtajā daļā noteikto administratīvās atbildības noilguma termiņu.

Iestāde paskaidro, ka no Latvijas APK 37.panta trešās daļas izriet, ka lai uzsāktu lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā, amatpersonai (iestādei) ir jākonstatē, ka persona ir izdarījusi attiecīgo administratīvo pārkāpumu. Ņemot vērā, ka no Iestādes rīcībā esošās informācijas nebija iespējams konstatēt administratīvā pārkāpuma sastāvu /pers. B/ darbībā, papildus informācija SIA „Akvamarins" 2012.gada 31.augustā tika pieprasīta Iestādes resoriskās pārbaudes ietvaros, kas tika veikta pirms administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanas, lai konstatētu, vai /pers. B/ rīcība atzīstama par administratīvo pārkāpumu.

[4.3.] Attiecībā uz pārējiem /pers. B/ sūdzībā izteiktajiem argumentiem, kuri tika norādīti arī pārsūdzot Sākotnējo lēmumu, Iestāde uztur Lēmumā atspoguļoto viedokli un norādītos argumentus.

[5] Līdz tiesneses noteiktajam termiņam no lietas dalībniekiem nav saņemti lūgumi izskatīt lietu tiesas sēdē, nav pieteikts noraidījums tiesnesei, nav saņemti ar lietas izskatīšanu saistīti pieteikumi vai lūgumi.

Motīvu daļa

[6] Saskaņā ar Latvijas APK 289.^{6}panta pirmo daļu tiesa /pers. B/ sūdzību izskata rakstveida procesā, ievērojot Latvijas APK divdesmit trešajā „a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību.

[7] Tiesa, pārbaudījusi administratīvā pārkāpuma lietas materiālus, /pers. B/ sūdzībā un tās papildinājumos izklāstītos argumentus un izvērtējusi pierādījumus to kopsakarā, atzīst, ka sūdzība nav pamatota un noraidāma turpmāk minēto apsvērumu dēļ.

[8] Latvijas APK 289.^{6} panta septītā daļa nosaka, ka izskatot sūdzību administratīvā pārkāpuma lietā, tiesai cita starpā jāizlemj: vai ir noticis administratīvais pārkāpums, vai persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības, ir vainīga šā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, vai persona ir sodāma par šo administratīvo pārkāpumu, vai ir apstākļi, kas pastiprina vai mīkstina atbildību un kāds administratīvais sods piemērojams personai.

Saskaņā ar Latvijas APK 243.panta pirmo daļu, pierādījumi administratīvā pārkāpuma lietā ir jebkuras šajā kodeksā paredzētajā kārtībā iegūtas un noteiktā procesuālajā formā nostiprinātas ziņas par faktiem, kurus administratīvā pārkāpuma lietvedībā iesaistītās personas savas kompetences ietvaros izmanto, lai pierādītu administratīvā pārkāpuma esamību vai neesamību un noskaidrotu citus apstākļus, kam ir nozīme lietas pareizā izlemšanā. Savukārt Latvijas APK 243.^{1}pantā ir noteikts, ka ir šādi pierādīšanas līdzekļi: pie administratīvās atbildības sauktās personas paskaidrojumi; personu liecības; eksperta atzinums; kompetentās institūcijas atzinums; dokuments, kas satur ziņas par faktiem, rakstveidā vai citā formā; elektroniskie pierādījumi; procesuālajās darbībās rakstveidā vai citā veidā nostiprinātās ziņas par faktiem; lietiskie pierādījumi.

Konkrētajā lietā par pierādīšanas līdzekļiem kalpo: Jelgavas prokuratūras 2012.gada 21.augusta vēstule KNAB Nr.4/2434 *(lietas 35.lapa)*; SIA „Akvamarins" pilnvarotā pārstāvja /pers. B/ 2012.gada 18.jūlija iesniegums ar pielikumiem Jelgavas prokuratūras virsprokurorei *(lietas 36.-39.lapa)*; Jelgavas pilsētas pašvaldības administrācijas 2012.gada 5.septembra vēstule KNAB Nr.2-46/5347 „Par informācijas sniegšanu" *(lietas 60.lapa)*; Valsts ieņēmumu dienesta 2012.gada 16.septembra vēstule KNAB Nr.8.7-6/71342 „Par informācijas sniegšanu" *(lietas 62.lapa)*; SIA „Akvamarins" 2013.gada 3.septembra vēstule KNAB „Atbilde uz 2012.gada 31.augusta vēstuli Nr.1/6639" un 2013.gada 7.septemba vēstule „Atbilde uz 2012.gada 31.augusta vēstuli Nr.1/6639 (papildinājums SIA Akvamarins vēstulei 03.09.2012.)" *(lietas 64.-65.lapa)*; SIA „Akvamarins" 2012.gada 14.jūnija iesniegums Jelgavas pilsētas domes deputātam /pers. B/ *(lietas 66.lapa)*; SIA „Akvamarins" pilnvara juristam /pers. B/, ar derīguma termiņu no 2012.gada 1.jūlija līdz 2013.gada 31.decembrim *(lietas 67.lapa)*; Jelgavas pilsētas bāriņtiesas 2012.gada 10.septembra vēstule KNAB Nr.1-16/AJP-102jur „Par informācijas sniegšanu" ar pielikumiem (*lietas 69.-74.lapa)*; Jelgavas pilsētas domes Jelgavas 4.vidusskolas 2012.gada 6.septembra vēstule KNAB Nr.1-10/123 „Par informācijas sniegšanu", ar pielikumiem *(lietas 76.-80.lapa);* Jelgavas tiesas 2012.gada 7.septembra vēstule KNAB Nr.1-18/347 „Par konstatēto ziņu pārbaudi un lēmuma pieņemšanu" ar pielikumiem *(lietas 82.-115.lapa)*; KNAB Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas galvenā speciālista V.Platkova 2012.gada 10.oktobra ziņojums Nr.14-5/118 *(lietas 117.-118.lapa)*; S.Ņevoļska Valsts amatpersonas deklarācija par 2012.gadu *(lietas 129.-131.lapa)*; 2013.gada 28.jūnija administratīvā pārkāpuma protokols RD Nr.001561 *(lietas 132.-134.lapa)* un Lēmums administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 870/1-24/70 *(lietas 137.-141.lapa)*, kā arī lestādes rakstveida paskaidrojums *(lietas 167.-168.lapa).*

[9] Latvijas APK 289.^{13} panta trešā daļa noteic, ka, ja tiesnesis, izskatot sūdzību, atzīst, ka iestādes lēmumā ietvertais pamatojums ir pareizs un pilnībā pietiekams, viņš par sūdzību pieņemtā nolēmuma motīvu daļā var norādīt, ka pievienojas iestādes nolēmuma motivācijai. Šādā gadījumā izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams.

Izvērtējusi Lēmumu, tiesa atzīst, ka tajā ietvertais pamatojums – konstatētie fakti un izdarītie secinājumi par konstatēto pārkāpuma faktu, tā kvalifikāciju un personas vainu ir pareizs un pilnībā pietiekams, līdz ar to tiesa šajā daļā pievienojas lestādes motivācijai (skat. šā sprieduma [2] punktu).

[10] Vērtējot sūdzības iesniedzēja šā sprieduma [3.1] un [3.3] apakšpunktos paustos argumentus, tiesa papildus Lēmumā minētajam, norāda turpmāko.

[10.1.] No lietas materiāliem redzams, ka /pers. B/ kā Jelgavas pilsētas domes deputāts 2012.gada 14.jūnijā saņēma iesniegumu *(lietas 66.un 149.lapa)* no SIA „Akvamarins" par to, ka VP Zemgales RP Jelgavas iecirkņa amatpersonas, izmantojot nepilngadīgu personu /pers. N/dzimušu 1994.gadā, organizēja provokāciju SIA „Akvamarins" veikalā /adrese/. Iesniegumā SIA „Akvamarins" lūdza deputātam /pers. B/ pārbaudīt nepilngadīgas personas iesaistīšanu provokācijā atbilstību LR normatīvo aktu prasībām.

Saskaņā ar Republikas pilsētas domes un novada domes deputāta statusa likuma 10.panta 2.punktā noteikto /pers. B/ kā pašvaldības domes deputāta pienākums bija to izskatīt, kā to pamatoti Lēmuma [2.2.] punktā norādīja lestāde.

[10.2.] Vienlaikus administratīvā pārkāpuma lietā ir noskaidrots, ka SIA „Akvamarins" ar 2012.gada 1.jūlija pilnvaru ir pilnvarojusi juristu /pers. B/ pārstāvēt SIA „Akvamarins" intereses administratīvajās iestādēs un visu instanču tiesu iestādēs, tajā skaitā valsts policijā un prokuratūrā *(lietas 67.lapa).*

[10.3] /pers. B/ kā Jelgavas pilsētas domes deputāts saskaņā ar Republikas pilsētas domes un novada domes deputāta statusa likuma 9.panta 5. un 6.punktu 2012.gada 1.jūlijā ar deputāta pieprasījumu ir lūdzis sniegt informāciju Jelgavas sociālo lietu pārvaldei, kas savukārt pieprasījumu ir pārsūtījusi pēc piekritības Jelgavas pilsētas bāriņtiesai, par to, vai nepilngadīgais /pers. N/ atrodas Bērnu un ģimenes atbalsta centrā, norādot laika periodu, kurā uzturējās, kā arī vai /pers. N/ vecākiem ir pārtrauktas (atņemtas) vecāku tiesības, ja ir, vai personai ir noteikts iecelts aizbildnis *(lietas 72.lapa).*

2012.gada 4.jūlijā /pers. B/ ar deputāta pieprasījumu Jelgavas 4.vidusskolai ir lūdzis nekavējoties sagatavot dokumentus par 2012.gada 15.maija stundu sarakstu klasei, kurā mācījās /pers. N/un šā datuma klases žurnāla izrakstu, kā arī sniegt paskaidrojumu vai /pers. N/ 2012.gada 15.maijā ir apmeklējis skolu, ja nē, tad norādīt neierašanās iemeslu, pievienojot attiecīgu dokumentu kopijas no ārsta vai nepilngadīgā aizbildnes.

[10.4] Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējs iepriekš minētajām iestādēm ir pieprasījis sniegt ziņas ļoti plašā apjomā, t.i. par nepilngadīgas personas sensitīvajiem datiem, kurus aizsargā Fizisko personu datu aizsardzības likums, viņas personību raksturojošas ziņas, tajā skaitā arī ziņas, kas skar viņa ģimenes privātumu.

Tiesas ieskatā, pieprasīto ziņu saturs neliecina, ka šo pieprasījumu mērķis būtu bērnu tiesību aizsardzība un šādas ziņas būtu bijušas nepieciešamas Jelgavas pilsētas domes deputātam /pers. B/, viņaprāt, realizējot nepilngadīgā /pers. N/. pārkāpto tiesību aizsardzību „Bērnu tiesību aizsardzības likuma" 5.panta pirmās daļas 3.punkta ietvaros, izskatot SIA „Akvamarins" iesniegumu. Tieši otrādi, /pers. B/ saņemto informāciju ir izmantojis personiskām vajadzībām, komersanta interesēs, lai kā SIA „Akvamarins" pilnvarotais pārstāvis vērstos Jelgavas prokuratūrā ar lūgumu izvērtēt VP Zemgales RP Jelgavas iecirkņa amatpersonu rīcības likumību operatīvajā eksperimentā iesaistot nepilngadīgu personu, kā arī, lai vērstos Jelgavas tiesā un mēģinātu panākt SIA „Akvamarins" labvēlīga lēmuma pieņemšanu administratīvā pārkāpuma lietā, kā to Lēmumā pamatoti ir secinājusi arī lestāde.

Tāpat tiesa konstatē, ka SIA „Akvamarins" iesniegumu Jelgavas pilsētas domes deputāts /pers. B/ saņēma 2012.gada 14 jūnijā, bet deputāta pieprasījumus Jelgavas sociālo lietu pārvaldei un Jelgavas 4.vidusskolai nosūtīja attiecīgi 2012.gada 1. un 4.jūlijā, proti, pusmēnesi vēlāk un tikai tad, kad SIA „Akvamarins" pilnvaroja /pers. B/ kā fizisku personu pārstāvēt sabiedrības intereses, kas tiesas ieskatā dod pietiekošu pamatu secinājumu izdarīšanai, ka /pers. B/ informāciju no Jelgavas sociālo lietu pārvaldes un Jelgavas

4.vidusskolas jau pieprasīja ar mērķi to izmantot tieši SIA „Akvamarins" interesēs.

Ņemot vērā iepriekš izklāstīto, tiesa [3.1] un [3.3] apakšpunktos paustos argumentus noraida kā nepamatotus.

[11] Bez ievērības atstājama sūdzības iesniedzēja atsaukšanās uz Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesu kolēģijas 2013.gada 15.marta spriedumu administratīvā pārkāpuma lietā Nr. 131022812 un nolēmumā izdarīto atsauci uz konkrētiem normatīvajiem aktiem, jo katrā lietā izvērtējami konkrētie lietas apstākļi un pierādījumi, līdz ar to citā lietā izdarīts pierādījumu novērtējums nevar būt attiecināms uz šo lietu.

Tiesa vērš uzmanību, ka tiesību normu konkurence (kolīzija) ir tad, ja vairāku tiesību normu tiesiskais sastāvs atbilst vienam un tam pašam faktiskajam sastāvam. Tiesa, pretēji sūdzības iesniedzēja norādītajiem argumentiem, nekonstatē pretrunu starp Valsts pārvaldes iekārtas likuma un likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" tiesību normām, tādējādi nav pamatota atsauce uz Administratīvā procesa likuma 15.panta astoto daļu, kas nosaka tiesību normas kolīzijas risinājumu, konstatējot pretrunu starp vienāda juridiska spēka ārējiem normatīvajiem aktiem.

Valsts pārvaldes iekārtas likuma mērķis ir nodrošināt demokrātisku, tiesisku, efektīvu, atklātu un sabiedrībai pieejamu valsts pārvaldi. Likuma 10.pantā ir uzskaitīti valsts pārvaldes principi un atbilstoši šā panta ceturtajai daļai valsts pārvaldei, atsevišķai iestādei vai amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nav savu interešu. No minētās tiesību normas satura nav prezumējums sūdzības iesniedzēja nevainīgums, kā tas norādīts sūdzībā un tiesas ieskatā vēl nenozīmē, ka valsts amatpersonai, īstenojot valsts pārvaldes funkcijas, nekad nav savu interešu un ja tādas ir, tad amatpersona nonāk interešu konflikta situācijā.

Savukārt likuma „Par interešu konflikta novēršanu valsts amatpersonu darbībā" mērķis ir nodrošināt valsts amatpersonu darbību sabiedrības interesēs, novēršot jebkuras valsts amatpersonas, tās radinieku vai darījumu partneru personiskās vai mantiskās ieinteresētības ietekmi uz valsts amatpersonu darbību, veicināt valsts amatpersonu darbības atklātumu un atbildību sabiedrības priekšā, kā arī sabiedrības uzticēšanos valsts amatpersonas darbībai. Valsts amatpersonām noteiktie ierobežojumi un aizliegumi noteikti šā likuma II nodaļā, tajā skaitā 11.pantā minēti administratīvo aktu izdošanas, uzraudzības, kontroles, izziņas vai sodīšanas funkciju veikšanas un līgumu slēgšanas ierobežojumi. Atbildība par valsts amatpersonai noteikto ierobežojumu un aizliegumu pārkāpšanu noteikta Latvijas APK 166.^{30} pantā, par ko konkrētajā gadījumā pie administratīvās atbildības ir saukts sūdzības iesniedzējs.

Ņemot vērā minēto, tiesa sūdzības iesniedzēja [3.4] un [3.5.] apakšpunktos izteiktos argumentus noraida kā nepamatotus.

[12] Izvērtējot sūdzības [3.7.] apakšpunktā norādīto argumentu par to, ka lietā ir iestājies administratīvās atbildības noilgums, tiesa konstatē sekojošo:

Latvijas APK 37.panta trešā daļa nosaka, ka lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā par divpadsmitajā „c" nodaļā „Administratīvie pārkāpumi korupcijas novēršanas jomā" (Latvijas APK 166.^{27} – 166.^{34} pants) var uzsākt viena mēneša laikā no pārkāpuma atklāšanas dienas, bet ne vēlāk kā divu gadu laikā no pārkāpuma izdarīšanas dienas.

Atbilstoši šā panta ceturtajai daļai lietvedību administratīvā pārkāpuma lietā izbeidz, ja deviņu mēnešu laikā no administratīvā pārkāpuma lietas uzsākšanas dienas nav ieņemts lēmums par soda piemērošanu.

Latvijas APK 238.^{1} panta pirmā daļa atļauj lēmumu par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu pieņemt, sastādot administratīvā pārkāpuma protokolu vai fiksējot to rezolūcijas veidā uz dokumenta, kas satur ziņas vai faktus par iespējamu administratīvo pārkāpumu.

Iestāde rakstveida paskaidrojumā tiesai (šā sprieduma [4.2] apakšpunkts) ir atsaukusies uz Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2009.gada 2.marta spriedumu lietā Nr. SKA-6/2009, kurā norādīts, ka ziņu saņemšana par administratīvo pārkāpumu var būt pietiekama, lai sāktos noilguma termiņš tikai tad, ja šī ziņas ir nostiprinātas noteiktā procesuālā formā. Administratīvo pārkāpumu lietvedībā šī forma ir administratīvā pārkāpuma protokols vai lēmums par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanu. Kopš šā brīža uzskatāms, ka administratīvais pārkāpums ir atklāts *(skat. šā sprieduma 14.punktu)*.

No lietas materiāliem redzams, ka lietvedība administratīvā pārkāpuma lietā uzsākta 2012.gada 10.oktobrī rezolūcijas veidā uz Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas amatpersonas 2012.gada 10.oktobra ziņojuma Nr.14-5/118 *(lietas 117.lapa)*, kas tādējādi uzskatāms par administratīvā pārkāpuma atklāšanas brīdi, no kura savukārt saskaņā ar Latvijas APK 37.pantā noteikto sāk tecēt administratīvās atbildības noilguma termiņi.

Lai gan sūdzības iesniedzējs par administratīvā pārkāpuma lietvedības uzsākšanas brīdi uzskata 2012.gada augusta mēnesi, kad Iestādē pārbaudei saņemta Jelgavas prokuratūras informācija par sūdzības iesniedzēja kā valsts amatpersonas iespējamo interešu konfliktu, tomēr tiesas ieskatā šādas Iestādes rīcībā nonākušas ziņas par iespējamu administratīvo pārkāpumu bez to procesuālas noformēšanas nav pietiekamas, lai iesāktos noilguma tecējums. Minētās informācijas pārbaudi, bet ne lietvedības uzsākšanu administratīvā pārkāpuma lietā, apliecina arī iestādes priekšnieka 2012.gada 27.augustā veiktā rezolūcija uz prokuratūras nosūtītā dokumenta.

Lēmums par sūdzības iesniedzēja saukšanu pie administratīvās atbildības pēc Latvijas APK 166.^{30} panta (spriedumā arī Sākotnējais lēmums) pieņemts 2013.gada 9.jūlijā, tādējādi nav pārkāpti Latvijas APK 37.panta ceturtajā daļā noteiktie soda uzlikšanas termiņi un tādējādi sūdzības iesniedzēja argumentus daļā par administratīvās atbildības noilguma iestāšanos tiesa noraida kā nepamatotus.

[13] Kā konstatējams no administratīvā pārkāpuma lietas materiāliem *(lietas 32.lapa)* /pers. B/ 2013.gada 23.augustā ir samaksājis valsts nodevu Ls 20 apmērā.

Ministru kabineta 2013.gada 12.februāra noteikumu Nr.85 „Kārtība, kādā administratīvajā lietā iemaksā, atmaksā un atlīdzina valsts nodevu un iemaksā un atmaksā drošības naudu" (turpmāk – Ministru kabineta noteikumi Nr.85) 8.punkts nosaka, ka valsts nodevu cita starpā atmaksā arī tad, ja valsts nodeva ir nepareizi iemaksāta (tas ir, ja maksājums veikts, bet attiecīgā darbība tiesu iestādē nav veikta). Valsts nodevu atmaksā no valsts budžeta līdzekļiem likumā "Par nodokļiem un nodevām" noteiktajā termiņā pēc attiecīga iesnieguma iesniegšanas Valsts ieņēmumu dienestā.

Saskaņā ar likuma „Par nodokļiem un nodevām"28.^{2} pantu, pārmaksātās vai nepareizi iemaksātās valsts nodevu summas atmaksā no valsts budžeta 15 dienu laikā pēc nodevu maksātāja pamatota iesnieguma iesniegšanas Valsts ieņēmumu dienestam.

Tā kā Latvijas APK normas neparedz valsts nodevas maksāšanas pienākumu, pārsūdzot lēmumu administratīvā pārkāpuma lietā, tad tiesa konstatē, ka /pers. B/ kļūdaini ir samaksājis valsts nodevu par Lēmuma pārsūdzēšanu, tāpēc tā būtu atmaksājama kā nepareizi iemaksāta. Vienlaikus tiesa norāda, ka ar iesniegumu par nepareizi iemaksātās valsts nodevas atmaksu sūdzības iesniedzējam ir jāvēršas Valsts ieņēmumu dienestā, ievērojot Ministru kabineta noteikumu Nr.85 12.punktā noteikto termiņu, un iesniegumā norādot šo noteikumu 9.punktā minēto informāciju.

[14] Lai gan sūdzības iesniedzējs norādīja arī uz citiem, viņuprāt būtiskiem apstākļiem, tiesa atzīst, ka atbilstoši Augstākās tiesas Senāta judikatūrai, kas veidojusies, ievērojot arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas praksi, tiesai ir pienākums argumentēt spriedumus, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu. Tiesnešiem ir jāuzklausa argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa. (*sk. Augstākās tiesas Senāta Administratīvo lietu departamenta 2006.gada 12.septembra sprieduma lietā Nr. SKA -280 8.punktu).*

[15] Izvērtējot sūdzības iesniedzējam piemēroto sodu, tiesa konstatē turpmāk minēto.

Saskaņā ar Latvijas APK 166.^{30} pantu par likumā noteikto komercdarbības, valsts amatpersonas amata savienošanas, pārstāvības, ienākumu gūšanas ierobežojumu vai tādu ierobežojumu pārkāpšanu, kuri noteikti attiecībā uz rīcību ar valsts vai pašvaldības mantu, kā arī par valsts amatpersonas funkciju veikšanu interešu konflikta situācijā- uzliek naudas sodu valsts amatpersonai no piecdesmit līdz divsimt piecdesmit latiem, atņemot tiesības ieņemt valsts amatpersonas amatus vai bez tā.

Tiesa konstatē, ka sūdzības iesniedzējam par izdarīto administratīvo pārkāpumu ir uzlikts naudas sods Ls 65 apmērā.

Tiesa pilnībā pievienojas Iestādes Lēmumā norādītajai motivācijai arī daļā par personai uzlikto naudas sodu. Tiesa atzīst, ka ir ievēroti Latvijas APK 32.pantā noteiktie vispārīgie noteikumi soda uzlikšanai par administratīvo pārkāpumu. Ņemot vērā sūdzības iesniedzēja izdarītā pārkāpuma raksturu, proti, apdraudējumu sabiedrības uzticībai valsts amatpersonu darbībai, pārkāpēja personību raksturojošas ziņas, tiesa secina, ka sūdzības iesniedzējam piemērotais sods Ls 65,- apmērā, kas ir tuvu tiesību normas sankcijā noteiktajam minimālajam naudas sodam, ir uzskatāms par samērīgu, atbilstošu izdarītajam administratīvajam pārkāpumam un tiesiska mērķa sasniegšanai saskaņā ar Latvijas APK 22.pantu.

[16] Ņemot vērā minēto, tiesa atzīst, ka Lēmums ir tiesisks un pamatots, bet Sūdzība noraidāma.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz minēto un vadoties no Latvijas APK 289.^{6} ., 289.^{12}panta otrās daļas 1.punkta, 289.^{13} panta, 289.^{17}-289.^{18}panta, tiesa

n o s p r i e d a

atstāt negrozītu Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja priekšnieka J.Streļčenoka 2013.gada 16.augusta lēmumu Nr.1/5931 „Par apstrīdēto Korupcijas novēršanas un apkarošanas biroja Valsts amatpersonu darbības kontroles nodaļas vadītāja vietnieka p.i. 2013.gada 9.jūlija lēmumu administratīvajā pārkāpuma lietā Nr.870/1-24/70", bet /pers. B/ sūdzību noraidīt.

Atmaksāt sūdzības iesniedzējam /pers. B/ nepareizi iemaksāto valsts nodevu Ls 20,- apmērā.

Spriedums sastādīts un pieejams tiesas kancelejā 2013.gada 4.decembrī.

Spriedumu var pārsūdzēt Zemgales apgabaltiesā 10 (desmit) darba dienu laikā no pilna nolēmuma paziņošanas dienas, iesniedzot apelācijas sūdzību Jelgavas tiesā.

Saskaņā ar Paziņošanas likuma 8.panta trešo daļu, dokuments, kas paziņots kā ierakstīts pasta sūtījums, uzskatāms par paziņotu septītajā dienā pēc tā nodošanas pastā.

Tiesnese I.Salaka